

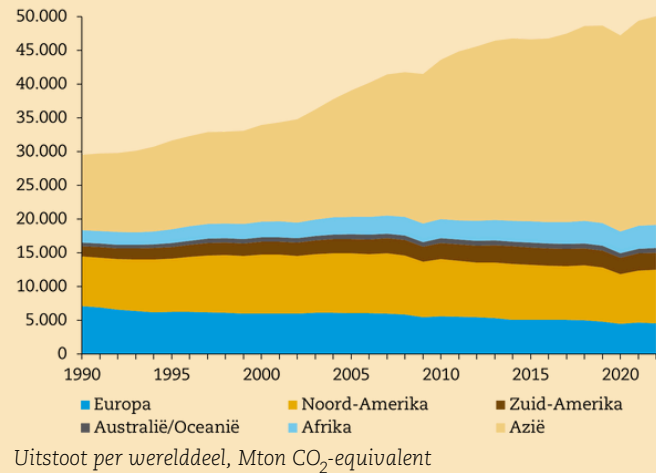
Klimaatambities in internationaal perspectief

Onlangs verscheen het onderzoek naar klimaatambities in de gebouwde omgeving. In dit rapport is ook aandacht besteed aan de klimaatambities in internationaal perspectief.

Hoge ambities, alleen Europa ligt op koers

Europa is het enige continent waar de CO₂-uitstoot sinds 1990 is afgenomen. De uitstoot is met 30% gedaald en in recente jaren is daarbij sprake van een versnelde daling. Het aandeel van de EU-27 is hiermee gedaald tot 6,5%. Aan de andere kant van het spectrum bevindt zich Azië, waar de uitstoot bijna is verdrievoudigd en ook in het afgelopen jaar verder is gestegen. Per saldo hebben deze ontwikkelingen geleid tot een stijging van de mondiale emissies met 60% ten opzichte van 1990, zodat duidelijk is dat de doelstelling van Parijs om in 2030 al 49% reductie te bereiken alleen in Europa kan worden gerealiseerd. Op mondiale schaal ligt dit doel ver buiten bereik. Het enige goede nieuws hier is dat de groei van de CO₂-uitstoot in de laatste zeven jaar duidelijk is afgevlakt.

Ook Nederland heeft de CO₂-uitstoot in 2022 met 30% al fors kunnen terugdringen. De CO₂-uitstoot in de gebouwde omgeving volgt grofweg dezelfde ontwikkeling. In 2023 is de CO₂-uitstoot in de gebouwde omgeving met nog eens 9% gedaald, waarmee de totale reductie sinds 1990 inmiddels bijna 40% bedraagt.

Toekomst van de planeet wordt bepaald in Azië

Een aantal factoren beïnvloeden de CO₂-uitstoot van een land of regio, namelijk het aantal inwoners, het inkomen per hoofd van de bevolking, het elektriciteitsverbruik en de energiemix.

Europa scoort goed op de CO₂-uitstoot per capita en de CO₂-uitstoot per eenheid GDP. In overig Azië en Afrika ligt de CO₂-uitstoot per capita lager met 4,5 ton en 2,5 ton CO₂-equivalent. De CO₂-uitstoot per GDP is relatief hoog in continenten met veel ontwikkelingslanden, zoals Afrika en Azië.

Er bestaat een lineair verband tussen de CO₂-uitstoot per capita en het energieverbruik per capita. Hoewel meer energieverbruik logischerwijs leidt tot een hogere CO₂-uitstoot, is het niet zo dat een land met een hoger energie-verbruik automatisch meer CO₂-uitstoot dan een land met een lager energie-verbruik. De manier waarop de energie wordt opgewekt, dus de energiemix, ligt hieraan ten grondslag. Zo neemt het gebruik van kolen over de hele wereld af, behalve in Azië.

De CO₂-uitstoot van de planeet wordt grotendeels bepaald in Azië, die nu al verantwoordelijk is voor 60% van de mondiale CO₂-uitstoot. Met een sterke toename van de welvaart en nog aanhoudende demografische groei zal rekening moeten worden gehouden met stijgende emissies in dit deel van de wereld. Een belangrijk probleem ligt bij het hoge aandeel kolen binnen de energiemix (33%). Het is een kwestie van zeer lange adem voor de CO₂-uitstoot in Azië kan worden teruggedrongen.

